

stigere, end man stiller Anskuelse, der i større Grad end Socialdemokratiet bygges paa det personlige Ansvar, paa den enkeltes Ansvarsfølelse. Dette er Kernepunktet i Sagen, og overfor dette vil jeg sige til det ærede Medlem, at der er et gammelt Ord i en Sang, der siger: „Takten, Takten, pas paa Takten“, og den tror jeg, at de Herrer i Aarenes Løb, mulig drevne dertil af Piskeslag fra Socialdemokratiets Side, have glemt en lille Smule at tage vare paa.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), eller jeg maa maaske hellere sige den ærede Hovedordfører for Socialdemokratiet, vilde ikke indlade sig paa at slaa mig ihjel, idet han mente, jeg selv havde besørget den Daad derved, at jeg begyndte med at sige, at Socialdemokratiet var ved at udvikle sig i borgerlig Retning, men saa kom i Tanker om, at det virkelig var socialdemokratisk. Ja, men saadan begyndte jeg slet ikke. Jeg begyndte kun med at stille Spørgsmaalet op, og jeg gik tværtimod selv ud fra, at det virkelig var socialdemokratisk; hele min Tale igennem gjorde jeg dette. Men jeg indrømmer, at jeg mulig kunde have nogen Grund til at tro oprindeligt, at dette Parti var ved at udvikle sig i borgerlig Retning, f. Eks. naar jeg læser det Forslag til Beslutning, som fra Partiets Side indbragtes her i Salen under Adresse-debatten, og i hvilket ogsaa Valgretsfor-slaget nævntes — et Forslag, i hvilket der ikke findes et eneste socialdemokratisk Ord eller Vending. Hvis Karl Marx endnu fra sin Grav kunde se, hvorledes det danske Socialdemokrati ved en saadan politisk Situation stillede Forslag til Beslutning, saa vilde han vende sig med den stille Tanke: Uha, uha, begynder Socialdemokratiet nu i Danmark at gaa med borgerlige Allongeparykker.

Det ærede Medlem komplementerede mig, fordi jeg i min Tale udbredte Kendskab til Socialismen. Det ærede Medlem har Grund til det, for den samme Kompliment kan han sandelig ikke rette til Medlemmerne af sit eget Parti, af hvilket mange baade i Skrift og Ord tale alt andet end socialistisk, naar de skulle fremstille Socialismen. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til min egen Rigs-

dagsmand, det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen).

I Realiteten beskæftigede det ærede Medlem sig ikke med noget af det, jeg havde sagt. Han sluttede med at erklære med Hensyn til mine Udtalelser, at Indfatningen ikke var saa smuk som Indholdet. Jeg tænkte jo nok, at jeg paa et enkelt Punkt maatte være i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem, for det er akkurat det modsatte, der er Tilfældet med det ærede Medlem.

Borbjerg: Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) ender som fanatisk Socialdemokrat og bliver en stor Agitator i Fremskridtets Tjeneste. Han gør paa mig ganske Indtrykket af en Saulus, der i Øjeblikket staar og stamper mod Brodden. Det er Socialismen, der piner ham og interesserer ham Morgen tidlig og Aften silde. Han synes, at for at være en rigtig Socialdemokrat maatte man bekende sin socialistiske Tro Morgen, Middag og Aften. Hver Gang vi stille et Forslag, et Tillids- eller Mistillidsvotum til Regeringen, eller vi behandle en hvilken som helst Sag, synes han, at til den rigtige Socialisme maa der høre det, at man udvikler Karl Marxs Lære. Nu gør det ærede Medlem det jo, og det har han ogsaa gjort ved denne Lejlighed, og det kan for saa vidt glæde os. Jeg er derfor temmelig sikker paa, at det ærede Medlem, der nu er en antisocialistisk Saulus, vil omvende sig og blive til en socialistisk Paulus og saa virke med en Fanatisme og Begejstring for Sagen, der stille alle os andre, ældre eller yngre Socialdemokrater i Skyggen, og det kan jo kun være til Sagens Fremme og for saa vidt glæde os.

Chr. Reventlow: Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at det er alt for tidligt, han begynder at blive misundelig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) stillede Ændringsforslag (se foran) vedtoges med 75 Stemmer mod 12.